

ŽALOVINY

sobota 4. listopadu 2017 / 7. číslo, 15. ročník přehlídky

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

Žalovat Boha není nikdy dobrý nápad

Nechceme podkopávat víru, ale chce to nadhled

Rozhovor s autorkou konceptu představení, tanečnicí a představitelkou soudkyně Terezou Stachovou

Představíte nám váš soubor?

Jsme studentský soubor Uložit ako z Bratislavy. Mezitím se někteří z nás stali pracujícími, ale začínali jsme jako studenti a sešli jsme se jen pro tuto inscenaci, kterou jsme spolu vytvořili.

Znali jste se spolu už předem?

Někteří jsme se znali ze školy nebo z amatérského divadla a někteří jsme se poznali až v souboru. Celé to vzniklo tak, že jsem dělala druhé kolo přijímaček na JAMU na fyzické divadlo, při kterém jsme měli vytvořit hypotetické představení. Měli jsme na výběr ze čtyř témat a jedno z nich bylo kniha Genesis. To jsem si vybrala a vytvořila koncept představení, které bylo úplně velkolepé a protože bylo hypotetické, tak využívalo neskutečné množství technických možností. Nakonec se mi ten samotný koncept tak líbil, že jsem ho toužila zrealizovat. Samozřejmě v jednodušší podobě.

Nejprve jsem oslovila studenta režie Pavla Viechu a spolu jsme se dohadovali, jak to chceme mít. Vytvořili jsme pracovní scénář a pak jsme oslovovali další lidi do jednotlivých rolí. Konečně texty se vytvářely ve spolupráci se samotnými herci. V průběhu zkoušení se ale úplně změnil závěr, protože mezitím se na Slovensku stala taková událost, nevím, zda je to tu známé, ale jeden politik zrušil představení přímo v jeho průběhu. To bylo v divadelním světě velmi

zvláštní a nepochopitelné. Takže jsme se k tomu chtěli trochu vyjádřit.

Jak přijímají slovenští diváci vaše představení? Přece jen s vírou jste na tom trochu jinak než my, Češi.

V souboru máme věřícího člena, který je tedy nejen věřící ale i praktikující, a já jsem za to velmi ráda. My se nesnažíme urážet nebo podkopávat víru ani knihu Genesis, ale je třeba se na ně podívat trochu z nadhledu. Myslím si, že toho je schopný každý věřící člověk.

Není to o tom, jestli člověk věří nebo ne, ale o tom, jestli je otevřený nebo uzavřený. Ale ano, setkáváme se i s názory, že to, co si dovolujeme, je už příliš. Ale většinou tito lidé odejdou v průběhu představení, nebo nemají chuť se pak s námi sejít, takže zase tak často se těmito názory nesetkáváme (*smích*). Ale musím říct, že i na Slovensku je to přijímáno velmi otevřeně, mám pocit, že náš záměr je správně pochopen.

Proč jste si vybrali právě tyto konkrétní biblické příběhy?

Je to náhodný výběr. Nám jde o to, aby byly trochu známé, aby lidé alespoň trochu znali souvislosti. Protože pak je to pro ně zajímavější. A pak máme ten jeden příběh, kdy člověk poukazuje na vinu svého otce, ten zas na vinu svého otce. Některé věci jsme samozřejmě museli přeskočit, aby to bylo zjednodušené. Pravděpodobně by to dalo postavit i na jiných příbězích.

Setkání se slovenštinou či lidmi, kteří ji aktivně šíří, je vždy příjemným zážitkem. A to i v případech, že jejich divadelní představení nevypráví o příjemných věcech. Netradiční vyrovnávání se s vinou, trestem a slepou vírou končící zásahem vyšší moci mezi ty nepříjemné věci patří. A je to o to nepříjemnější, že už se tyto věci dějí ve skutečnosti.

Bratislavský soubor Uložit ako zvolil formu kontroverzní - soudní přelíčení prokládané příběhy ve formě tance zdaleka ne všichni přijali s nadšením či porozuměním. A je to tak dobře. O nejednoznačných věcech se vedou diskuse, mluví se o nich. Protože když o nich lidé nemluví, končí to rvačkou. Snad to dnes na Slovensku dopadne dobře pro ty, kdo spolu chtějí mluvit...

Ať si kdo chce, říká co chce

František Šidlo

Představení se mi líbilo, bylo to docela hezky ztvárněné a hodnotil jsem jedničkou.

Ladislav Kytka

Moc se mi to líbilo. Hlavní představitelka mě vtáhla i do toho tance. Možná ho tam bylo trochu moc, ale nevidil mi. Líbila se mi celá absurdita soudu, že se nakonec dostaneme k tomu, že budeme soudit strom, hada nebo boha. Ono je to tak v dnešním světě dané. Netradiční konec byl strašně dobrý. Nevěděl jsem, jestli mám tleskat nebo nemám tleskat, škoda, že jsem je pak ještě nevytleskal. Dal jsem jedničku, protože si myslím, že jsem dlouho nic tak zajímavého neviděl.

Jana Lhotská

Mně se líbila kombinace starého zákona a toho, že soudit se dá úplně všechno, když se na to koukne ze špatného pohledu. Hezky výkony, trochu mě unavovala hudba, protože mi přišla dlouhá, ale asi tam byla napasovaná správně. Dcera ale u představení usnula.

Kateřina Malická

Já jsem z představení naprosto nadšená. Pokud jsem to pochopila správně a troufám si říci, že ano, tak mi hra opravdu mluvila z duše a že jsem se v tom našla. I to ztvárnění bylo hodně zajímavé, zároveň bylo i zábavné. Já jsem si to užila na sto procent. Užila jsem si to natolik, že to ve mně rozproudilo myšlenky o samotném tématu, takže se moc těším na diskuzi, protože mě to zajímá.

Poznámky ze zákulisí

Sháníte-li někoho s organizačním talentem, někoho, kdo umí vyjednávat, kdo umí zařídit i nemožné, kdo nečeká, až dostane zadání, kdo má vizi do budoucna, kdo má spoustu dobrých nápadů, kdo má spoustu i blbých nápadů, kdo se ale nebojí to přiznat a netrvá na nich, kdo si umí udělat legraci sám ze sebe, kdo vás nechá udělat si z něj legraci a kdo se nebojí vzít za práci? Pořídte si Honzu Milotu.

Letos sbírali názory diváků do Žňovin gymnazisti Vojta Kutílek a Ondra Beníšek. Díky za to, že jste byli opět ochotni se s nimi podělit o bezprostřední zážitky z představení. Ono je nesmírně těžké zformulovat myšlenku hned po divadle, hlavně když se na vás namíří ta nahrávací krabička. Zvládáte to ale výborně.

Letošní výzdoba nám nepřála. Velký banner, jehož pověšení na KD vyžaduje koordinovanou práci 6 lidí, nám hned po zahájení servala vichřice, létající balónky, které tvořily opravdu romantickou a láskyplnou atmosféru, jsme našli v neděli zdechlé na zemi, andělíček, který je na antickém sloupu, se v průběhu týdne poroučel k zemi a o krásnou slavobránu, která zve do kavárny, se nám lidi přeráželi. Ale živí Amorkové byli roztomilí! Akorát o Michalovi, který vtipně zůstal v kostýmu i na diváckou diskuzi, si někteří hostující herci mysleli, že je to obecní blázen.

Doprovodný program pro vás letos připravil Václav Polda. Několikrát jsem ho upozorňovala, aby na jevišti neuhlal a mluvil nahlas. Ano, včera mi přání skutečně splnil. Kdybych ale věděla, že mele takové nesmysly, nikdy bych po něm zprávně mluvy nechtěla.

Malé bannery po městě vyvěšuje Václav Štauber. Každý rok nějaký najdeme na novém místě, které nás překvapí. Letos byly ale překvapené i České dráhy, neboť po té vichřici jsme inzerovali žně i na kolejích.

Láskyplná perníková srdce pro soubory upekla a nazdobila Iva Kalová.

Dnes uvidíte: Commedia ála carte, DK Jirásek, Česká Lípa

Vypadá to jako sranda, ale není

Rozhovor s autorem, režisérem a Dottorem Václavem Klapkou, který vedl Martin Rumler ve Zpravodaji celostátní přehlídky amatérského a činoherního divadla Divadelní piknik 2017

Po "Jak se vám líbí Jak se vám líbí?" jste tentokrát sáhli po commedii dell' arte. Baví vás renesanční komedie?

Ano. Tahle speciálně kvůli hravosti. Já si rád hraju i moji herci si rádi hrají. V tomhle mají svobodu. Ta svoboda se nám na tom asi líbí nejvíc.

Inscenaci jste sestavil z už hotových dostupných scének?

Ne. Scény jsem napsal po večerech v hospodě. A fůra věcí vznikala na jevišti při zkoušení. Nakolik tedy vidíme práci od autora, režiséra a nakolik od samotných herců? Dnes už to nedokážu říct, ale dejme tomu na třetiny.

Když jste komedii psal, věděl jste už koho jak obsadíte?

Měl jste před očima typy, které máte v souboru? Určitě. Lidi byli předpřipraveni hrou Jak se vám líbí Jak se vám líbí?, která má

podobné principy. Takže jsem věděl, že na to herecky mají. Protože to není jednoduché. Vypadá to, že je to sranda, ale není. Dva měsíce jsme dřeli, než jsme z toho dostali formu, než jsme zjistili, co to commedia dell' arte vlastně je.

Samostudium bylo? Zjišťovali si herci i teorii o tomto žánru?

To byste se měl zeptat jich, ale myslím, že ano. Určitě třeba na Youtube hledali záznamy. Ale důvod, proč se naše hra jmenuje Commedia ála carte, je to, že to není čistá commedia dell' arte. Něco si z toho bereme, něco dalšího k tomu přidáváme. Včera jste diváckou energii a odezvu asi cítili, ale tohle je ošidný žánr, kde se můžete s divákem minout... Je slyšet, jak klepu na dřevo? Naštěstí zatím máme podobnou zkušenost jako ve Volyni. Tenhle typ divadla je divácky vděčný. Commedia ála carte měla premiéru loni na podzim.

Pracujete na něčem dalším?

Já ne, ale teď chystá inscenaci František Zborník.

Co si vybral?

Dramatizaci norského románu Trygve Gulbrandsena Věčně zpívají lesy. Bude to vážnější. My to střídáme, jednou bejkárna,

Vypadá to jako sranda, ale není

podruhé něco vážnějšího.

A v čem se cítíte líp nebo jste silnější. Ve velkých vážných inscenacích, nebo spíš v hravých hříčkách?

Netroufnu si říct. Ale jsme na tom velmi dobře z hlediska hereckého, máme tak dobrého herce, že můžeme dělat oboje. Dělal jsem Čechova a bylo to hodnoceno velmi dobře. Kdyby tam nebyl herecký materiál, tak nás to bude házet do nějakých konverzaček, jednoduchých pohádek. To, že jsou lidi tak dobří, nám dává možnosti dělat cokoliv.

Kde se v České Lípě shání dobří herci?

Funguje u nás studentské Divadlo mladých. Mladí pak odejdou na vysoké

školy, ale část se jich vrátí a už divadlo přeče jen nějak v sobě mají. A někteří z nich pak infiltrují náš soubor.

Na nedostatek mladých talentů si tedy nemůžete stěžovat?

To ne. Vždycky seženeme šikovné lidi do her. Třeba Debilino je úplně nový člověk.

Aha, nedostal ještě text. U vás se začíná němou rolí?

Hráli jsme a někdo říkal, hele, mám kamaráda. Tak se předvedl, řekl jsem mu, budeš němej. A to je těžký úkol. Nerozbil si hubu, takže je teď s námi. Ano, máme lidi, se kterými se dá dělat a na kterých se dá stavět.

Skončily žně, ať žijí žně

Jan Milota

Patnáctý ročník Kláštereckých divadelních žní, letos Láskyplných, pomalu končí. V průběhu tohoto divadelního maratonu diváci viděli během osmi dní jedenáct inscenací od deseti souborů. Mohu připustit, že někteří diváci shledali dramaturgii žní jako příliš orientovanou na netradiční divadlo. Ono se totiž v uplynulé sezóně na poli špičkového amatérského divadla takto urodilo. A jelikož se naše přehlídka jmenuje „žně“, sklízíme, co nám vyrostlo. Úroda netradičního divadla je možná náhodná, ale může to být i trvalý trend: hledat svým vlastním autorským pohledem nové inscenační postupy. V každém případě jsme letošnímu výběru, tak jako každý rok, věnovali maximální pozornost. Dovolím si tvrdit, že všechna představení měla špičkovou kvalitu a potvrdila tradiční úroveň žní. Zmíněný žánr klade samozřejmě značné nároky na diváka. A zde musím kláštereckému publiku složit poklonu. Jednak za návštěvnost, ale především za invenci s jakou přijali tuto nejednoduchou dramaturgii. Nevím, jestli by takovýto výběr obstál v jiných městech před méně poučenými diváky. Tak trochu se mi vkrádá dojem, že my, kteří program připravujeme a vy, diváci, jsme vlastně partnery a docela dobře si za ta léta rozumíme. Nu, a jestli tomu tak ještě úplně není, věřte, že bychom si moc přáli, aby tomu tak bylo. Když už jsem u toho porozumění, nemohu vynechat místo a organizaci Zámek. Zde jde jednoznačně o partnerství a velice si toho vážíme. A poslední porozumění letošních Láskyplných žní, o kterém se chci zmínit, se celý týden ukrývalo hluboko v útrobách Kulturního domu a vládlo mezi Klasáky. Díky.

Honza Škach

U letošních žní mě potěšila návštěvnost. Asi je to každoročním kvalitním výběrem her. Osobně si myslím, že i po organizační stránce vše proběhlo v pohodě. Každý věděl, co je jeho úkolem a fungoval. Myslím, jak my, tak kavárna, i KD.

No a protože nejsem vtipným a nápaditým pisatelem komentářů, příkládám jeden láskyplný:

Ona: Řekni mi, jak to ten bejk pozná, že by kráva chtěla?

On: V přírodě je to prostě tak zařízený. Prostě to cítí.

Ona: A ty máš rýmu nebo co?

Václav Štauber

Letošní Žně nám, kromě tradičního průřezu tvorbou amatérských divadel, nabídly ještě jednu novinku. Byl to virtuální moderátor. Myslím, že se diváci při této moderaci skvěle pobavili. Též doprovodný program „žní“ v provedení Klasáků diváky jistě potěšil. Takže ať žijí Klášterecké divadelní žně 2018!

Ivana Kalová

Týden láskyplných žní se zase přehoupnul závratnou rychlostí. Těšila jsem se, jak si je budu užívat, než mě pohltnou kolotoč plínek, přebalování a kojení. A o to víc mě překvapilo, jak se mi večer nikam nechtělo (ačkoliv jsem pokaždé byla nakonec ráda, že jsem vyrazila), jak málo jsem se dokázala na představení soustředit a jak jsem byla unavená.

Nebudu si hrát na intoušku, která vyhledává představení, z kterých stříká jedna závratná myšlenka skrytá do zapeklité zabalených symbolů. Naopak v tomhle stavu jsem se snad i skoro těšila na trochu jednoduché konverzačky, trochu řachandy a hlavně něco, u čeho si fakt pohovím. V tomhle směru jsem letos úplně uspokojená nebyla. Například po představení Latriny Magiky a jejich Valérie jsem vážně přemýšlela, že si půjdu tu tašku do porodnice zabalit hned... Naopak moc mě potěšili mladoši z Hlinska. U těch jsem si uvědomila, že mám vlastně ráda divadlo, kde se normálně mluví. A když jsem u té řeči, byla lahoda poslouchat krásnou slovenštinu souboru Uložit! ako. Moc se také těším na dnešní večer, doufám totiž, že se na závěr zasměju, jak jsem na to čekala od minulé soboty. A abych nezapomněla na Klapáky. U Rozmarného léta a v mém (jiném) stavu jsem si znovu a opět uvědomila, jak moc by si

„kulturácké“ židle zasloužily spát!

Tak zase za rok... na těch stejných židličkách!

Vojta Kutílek

Celé letošní Žně se mi velice líbily. Také se mi líbila skoro všechna představení. Byla velice poutavá a každé jinak bylo zajímavé. Žně s podtitulem Láskyplné nám přinášely dobrou náladu po celý týden. A ty z nás, které zasáhl na žních amorův šíp, budete mít určitě v lásce o trochu více štěstí. Už teď se těším na další žně.

Michal Rambousek

Musím přiznat, že když jsem poprvé viděl program letošních Žní, říkal jsem si, jestli není dramaturgie přehlídky přeplněná rekněme netradičním divadlem. Naštěstí se opět ukázalo, že klášterecký divák je zvidavý a také tolerantní. Návštěvnost se držela na vysoké úrovni v průběhu celého týdne. Koneckonců, kde jinde než na amatérské scéně má člověk možnost setkat se se soubory experimentujícími s divadelními tvary. Profici si to troufnout mnohdy nemohou.

Proto jsem vděčný za tu možnost uspořádat takovýhle festival a děkuji všem našim podporovatelům. Bez nich bychom se totiž scházeli akorát na Zedníčkovi s Paulovou.

Štefan Drozd ml.

Letošní 15. Láskyplné Klášterecké divadelní žně byly podle mého názoru velice povedené. I přes personální problémy, jako například nepřítomnost moderátora, se nám podařilo udělat žně se vším všudy. Veliké plus byl doprovodný program, který se nám opět po roční přestávce, podařilo realizovat. Ačkoli žně končí, tak se již nyní nemohu dočkat příštího ročníku 16. ??? Kláštereckých divadelních žní.

Žňoviny pro vás připravovali:

Zdenička a Míra Nyklíčkoví,

Štěpán Malast, Honza Valta, Štefan Drozd ml.

Vojta Kutílek, Ondra Beníšek

Zítří už nic neuvíдите

**pokud nám tedy nechcete od 11 hodin
pomoc s úklidem po žních**